

Wektory i nośniki

Muchówki najczęściej towarzyszące uprawie pieczarek to zadry i ziemiórki. Ich uciążliwość nie polega tylko na żerowaniu w podłożu i w okrywie, a co za tym idzie osłabianiu grzybni ale na tym, że są głównymi wektorami, czyli przenoszą zarodniki chorób, najczęściej suchej zgnilizny.

Ziemiórki mają ponad dwukrotnie dłuższy cykl rozwojowy od zadr (ok. 28 dni), dlatego wylot następuje zazwyczaj po I rzucie. Mogą jednak złożyć znacznie więcej jaj, nawet do 150 sztuk. Larwy żerują w okrywie i w owocnikach. Osobniki dorosłe poruszają się wolno po powierzchni okrywy i owocników, mało latają.

Zadry składają do 50 jaj, jednakże przy ok. 14-dniowym cyklu po I rzucie może nastąpić wylot drugiej generacji muchówek. Larwy żerują głównie w podłożu. Osobniki dorosłe poruszają się szybko, zygzakiem, dużo latają.

Warto zwrócić uwagę, że przenoszenie chorób to nie tylko muchówki. Często wektorami są ludzie i związane z nimi nośniki jak narzędzia, ubrania, obuwie. Dlatego ważna jest dezynfekcja narzędzi, pranie ubrań w 90 stopniach i dezynfekcja posadzek. Centralnym punktem dystrybucji chorób na pieczarkarni są często pomieszczenia socjalne, które poza utrzymaniem czystości także wymagają dezynfekcji: przecieranie powierzchni, klamek i przełączników alkoholowym płynem dezynfekującym. Dobrym rozwiązaniem może być robienie osobnych przerw dla brygad zbierających poszczególne rzuty, szczególnie gdy mamy do czynienia z poważniejszymi infekcjami.

W celu ograniczenia liczebności zarówno chorób jak i muchówek warto prowadzić monitoring ich występowania. Dla muchówek lepy, dla chorób odpowiednie arkusze pozwalają na dostosowanie działań do poziomu zagrożenia. Ciągły monitoring pozwala na wcześniejszą reakcję, a przez to zapewnia lepszy efekt podjętych działań.

Aby pomóc w identyfikacji muchówek, do zestawu plakatów z chorobami, przygotowaliśmy projekt plakatu poświęcony zadrom i ziemiórkom.